

Thema: Als het leven pijn doet
Periode: maart - april 2019

Schrijver: Patrick Nullens

Kringdata:

13 maart, 27 maart, 10 april, 24 april (eigen invulling)

“Als het leven pijn doet”

Lijden blijkt onvermijdelijk te zijn. Zoals Elifaz opmerkt in Job 5:7: “De mens is voor het ongeluk geboren, zoals vonken uit het vuur omhoog spatten.” Niemand wordt gespaard voor lijden en verdriet, ook een kind van God niet. Sterker nog, zelfs de almachtige God wordt hiervoor niet gespaard. Geen enkele godsdienst geeft zo een belangrijke plaats aan gebrokenheid als het evangelie dit doet. De centrale plaats van het kruis in ons lijden is belangrijk en heel uniek. We weten dat het kruis de basis is van onze verlossing, maar het gaat nog veel dieper dan dat. God heeft zichzelf in Christus geopenbaard als de lijdende mens, de verstoten mens, de van God verlaten mens (Hebreeën 2:16-18; 4:14-15). Door het lijden heen is er de boodschap van verlossing en herstel, waar we soms nu iets van mogen proeven, maar vaak blijft het bij geloof en hoop in datgene wat we nog niet zien en ervaren (Rom. 8:23-25).

Maar deze bijbelse waarheden zijn soms een theorie die geen troost biedt. Wat als het leven echt pijn doet? We kiezen zelf nooit voor het lijden. Het komt ongevraagd op ons pad als een plotselinge mist, een donker gat. Juist in een wereld waar we zoveel onder controle lijken te hebben, komt het lijden in ons leven binnen als een gruwelijke spelbreker van gewoon geluk.

In deze drie kringavonden gaan we vanuit de Schrift samen nadenken wat lijden doet met drie kernrelaties; onze relatie met God, de relatie tot ons leven (onzelf) en de relatie tot elkaar. De basisgedachte is dat het lijden iets doet met deze drie relaties. Ze kunnen worden verstoord of juist verdiept. Hoewel het lijden onontkoombaar is, hebben we wel een keuze hoe we ermee om willen gaan en hoe ze impact hebben op onze relaties. Dit is makkelijker gezegd dan gedaan. Daarom hebben we, willen we de juiste keuzes maken, Gods Geest, zijn Woord en elkaar zo hard nodig. Ons eerste antwoord op lijden is niet nog meer spreken, maar stil worden, luisteren naar wat God tot ons hart zegt en zijn troost ervaren. Luisteren naar de pijn van de ander, luisteren naar de fluisterende troost van Gods Geest. Deze troost komt op allerlei manieren tot ons, maar één ervan is de wederzijdse bemoediging en zorg voor elkaar. Dat is toch wat we als kring verlangen?

Datum:

1e kringavond 13 maart 2019

Titel/ subthema

Het gebed van de ellendige - lijden en onze relatie met God

Bijbeltekst

Psalm 102

Persoonlijke overdenking

Door alle eeuwen heen zijn de Psalmen de gebeden van Israël en de kerk. God wordt volledig betrokken in ons lijden en we mogen dus echt wel klagen. Ons geloof geeft soms kracht en troost, maar ook kwetsbaarheid en twijfel. Voor dit laatste zijn we soms beschaamd, maar dat hoeft helemaal niet.

Deze psalm 102 maakt ons bewust van onze kwetsbaarheid die we als vergankelijk mens hebben. Het gaat over lichamelijke verzwakking, eenzaamheid en verdriet. Het keerpunt in de psalm is vers 13; maar God is niet zwak en vergankelijk. Daarom kunnen we Hem altijd aanroepen. Hij lijdt niet aan ouderdom, maar is er altijd om ons kracht te geven.

Een deel van deze psalm wordt geciteerd in de brief aan de Hebreëen (1:10-12).

Andere nuttige schriftgedeelten ter overweging

Job 2:9-10; 1 Kor. 13:12

Verwerking

- Betrekken we God in ons verdriet? Hoe doen we dit concreet?
- Wanneer je lijdt, lichamelijk of psychisch, is God dan ver van jou of dichtbij?
- Heb je ervaring met het bidden van psalmen wanneer je eigen woorden tekort schieten?
- Waarom is de onvergankelijkheid van God een bron van troost?

Datum:

2e kringavond 27 maart 2019

Titel/ subthema

Wanneer ons leven een zuchten wordt - lijden en onze relatie tot het leven

Bijbeltekst

Romeinen 8:18-29

Persoonlijke overdenking

Lijden betekent vaak dat we zwaar ontgoocheld worden in het leven. We hadden het anders verwacht. Iedereen die verdriet of ziekte heeft gekend, verandert hierdoor. De relatie tot het leven en tot jezelf is niet meer hetzelfde. Het openingsvers 18 is radicaal en klinkt onwezenlijk temidden van het lijden.

Zullen we ooit dit lijden kunnen vergeten? Paulus omschrijft hoe de hele schepping lijdt en niet alleen de mens. Door de zondeval is de natuur verstoord. Lijden hoort niet bij het leven, het is een resultaat van de zonde (Gen.3). Maar het hoort wel bij het leven hier en nu. Daarom zijn er aardbevingen met duizenden slachtoffers, sterven geliefden aan kanker of aan een dom ongeluk. Ondanks alle mooie woorden over ons medisch kunnen en de wetenschap, is deze wereld nog altijd een gebroken wereld.

Het is heel frappant dat christenen geen uitzonderingspositie hebben (v.23). Ook christenen leven in het gebroken nu en zien uit naar de toekomst, net als de hele natuur. We zijn nog niet verlost van ons sterfelijke lichaam. Het beeld dat hier wordt gegeven, is er één van barensweeën. De enorme pijn is geen eindpunt, het is een begin. Uit deze hoop leven we. Maar het is een hoop die we nog niet zien (v.24). Daarom is het zo, dat lijden ons geloof zo op de proef stelt. Het verdriet of de pijn kan zelfs zo intens zijn, dat onze woorden tekort schieten. Maar God kent ons helemaal en zijn Geest komt ons te hulp in het gebed (v.27).

Andere nuttige schriftgedeelten ter overweging

1 Kor. 2:9; 2 Kor. 4:17-18; Openb. 21:4;

Verwerking

- Ontvang jij troost uit dit gedeelte? Waarom? Of waarom juist niet?
- De hele natuur lijdt en is gebroken. Wat betekent dit voor onze kijk op ziekte en ongelukken?
- Eigenlijk bestaat er geen argument dat het lijden relativeert. Christenen die altijd een antwoord klaar hebben waarom God dit of dat toelaat, hebben zelf nog weinig meegemaakt of begrijpen niet echt wat de ander doormaakt. En toch staat er dat voor Gods kinderen het lijden bijdraagt aan het goede. Hoe kan dat dan?
- Waarom is hoop en geloof in dat wat nog onzichtbaar is zo belangrijk?
- Heb jij al ervaren hoe Gods Geest jouw gebed te hulp komt? Wil je dit delen?

Datum:

3e kringavond 10 april 2019

Titel/ subthema

Troost elkaar met de troost die je hebt ontvangen - lijden en onze relatie tot elkaar

Bijbeltekst

2 Korinthe 1:2-7

Persoonlijke overdenking

Dit bijbelgedeelte sluit aan bij de eerste kringavond over lijden en onze relatie met God. Hij blijft voor eeuwig dezelfde en zijn volk zal ook in alle moeilijkheden Hem blijven loven (Ps.102:13, 19). Voor de gemeente betekent dit dat de gekruisigde en opgestane Christus in hun midden is.

In de meeste gevallen betekent lijden isolement. Zeker in een cultuur waar het draait om de winnaars en de succes-stories die op social media de boventoon voeren. Mensen met verdriet of mensen die verzwakt zijn, confronteren ons met onze eigen kwetsbaarheid. Dit is niet echt leuk. We trekken ons liever op aan heldenverhalen, spectaculaire genezingen en de kracht van overwinning.

Maar in de gemeente van de gekruisigde Christus is dit toch anders. De gemeente wordt gekenmerkt door haar kwetsbaarheid en zwakheid. Er is ruimte voor troost, voor gebed tot kracht, aanvaarding en ook genezing. Wanneer één lid lijdt, lijden alle leden mee (1 Kor.12:2). Het is misschien een wat schokkende gedachte. Maar zonder het lijden begrijpen we niet wie God, wie we zelf zijn en wat gemeente zijn betekent. In elkaars zwakheid vinden we de diepere betekenis van genade.

Andere nuttige schriftgedeelten ter overweging

Gal. 6:2; 2 Kor. 4:8-9

Verwerking

- Vind je dat we voldoende aandacht hebben voor de zwakken en zieken onder ons? Dragen we elkaars lasten (Gal.6:2)?
- Heb jij al troost ontvangen waarmee je een ander kan troosten? Wil je een verhaal delen?
- Wat kunnen we als kring doen om deze gedachte (elkaar te troosten) om te zetten in een praktische daad?